

[Kirkegaard]

Det var det kontante provenuskøn; men der er jo også en række skadevirkninger forbundet med formueskatten, som tæller den modsatte vej. Der er formuer, som bliver flyttet til udlandet. Der er skadelige incitamenter i forhold til at sætte arbejde i gang, i forhold til at spare op. Jeg er ikke i tvivl om, at formueskatten koster ganske mange arbejdspladser. Når alt det er gjort op, så er der i alt fald et så beskedent beløb tilbage, at det ikke vil være svært ud af det sparekatalog, som Det Konservative Folkeparti og Venstre fremlagde i forbindelse med finanslovforhandlingerne, at finde et provenu, der kan dække dette beløb.

Skatteministeren argumenterede fortsat for formueskatten, ud fra et – sådan opfattede jeg det i hvert fald – misundelseshensyn uden at tage i betragtning, at dette misundelseshensyn resulterer i nogle skadevirkninger på samfundet, som rammer borgerne bredt og generelt og navnlig de mennesker, der ikke kommer i arbejde.

Jeg er som skatteministeren tilhænger af en stram finanspolitik, men i den forbindelse prioriterer vi måske lidt forskelligt. Jeg prioriterer lave udgifter meget højt, hvorimod jeg følte, at skatteministeren prioriterer høje indtægter meget højt. Og det er ikke helt det samme. Der er faktisk næsten en verden til forskel.

Skatteministeren kommenterede, at vi jo fra Det Konservative Folkeparti og Venstre havde afvist at gå ind i forhandlinger om en provenuneutral omlægning af den eksisterende formueskat, og det kan jeg helt bekræfte at vi har afvist. Det synes vi da er uinteressant ud fra den argumentation, som jeg er kommet med for et øjeblik siden.

Jeg skal kun sige til den socialdemokratiske ordfører, fru Anne-Marie Meldgaard, at det er fuldstændig korrekt, at vi med dette her og med de andre ideer, vi har på skatteområdet, bevæger os væk fra socialdemokratisk tankegang i skattepolitikken. Det bekræfter i øvrigt, at vi er på den rigtige vej.

Til fru Sonja Albrink skal jeg blot huske at sige et hjerteligt tillykke med posten som skattepolitisk ordfører. Jeg vil gerne byde velkommen i rækken af skatteordførere og velkommen til arbejdet i Folketingets Skatteudvalg, og jeg håber, at vi – uanset om den ene eller den anden er i regeringsposition eller medlem af et regeringsparti – vil få et godt samarbejde med hinanden. Det er jeg sikker på at vi får.

Hr. Jens Thoft var inde på, at han håbede, at formueskatten blev et hovedtema i den næste valgkamp, for der er jo så få, der betaler formueskat, så det vil nok ikke være særlig godt for de partier, der går ind for at afskaffe formueskatten. Den problemstilling imødeser jeg med den allerstørste sindsro. Jeg skal gå til bekendelse og sige, at ordføreren for forslagsstillerne ikke betaler formueskat. Og det er hverken på grund af svindel eller bedrag, eller hvad hr. Jens Thoft nu kunne få mistanke om, men det er, fordi vi i min familie faktisk sådan nogenlunde har kunnet bruge de penge, vi har tjent i årenes løb, og derfor er der ikke blevet opsparret en formue.

Ikke desto mindre har jeg overhovedet ikke problemer med at forsvare afskaffelse af formueskatten, simpelt hen fordi jeg kan se, den har en række skadevirkninger over for samfundet, som jeg gerne vil undgå, og derfor argumenterer jeg over for alle og enhver – også ikkeformueskattepligtige – for rigtigheden af at få dette forslag gennemført.

Jeg har noteret, at hr. Ole Donner beklagede sig over ikke at være blevet taget med som medforslagsstiller. Det har jeg taget til efterretning, men det skal jo i hvert fald ikke forhindre hr. Ole Donner i at støtte forslaget, når det formentlig engang kommer til afstemning.

Jeg har svaret fru Sonja Albrink på spørgsmålet om, hvorvidt vi ville genindføre formueskatten, hvis vi kommer igennem med vores tankegang, vel primært hvad angår at gå tilbage til den gamle retstilstand med hensyn til aktieavancebeskatning, med hensyn til beskattning af fast ejendom, med hensyn til goodwillbeskatning. Jeg kan sige klart, at vi ikke har planer om at genindføre formueskatten, hvis vi får den afskaffet. Vi mener – og det kommer vi tilbage til i forbindelse med næste forslag – at der også ud fra et samfundshensyn kan argumenteres, at det er rigtigt at følge den politik, som vi har angivet på dette område.

Så var der hr. Bjarne Ørum, som gerne i forbindelse med diskussionen om et nyt regeringsprogram ville diskutere formueskat, forstod jeg, også med Det Konservative Folkeparti og Venstre. Panikken breder sig åbenbart, og det synes, som om alle regeringspartier er indstillet på, at der skal forhandles regeringsprogram med en anden kreds af partier end den kreds, der er i den nuværende regering.